

РОЗПОВСЮДЖЕНІСТЬ СИМПТОМАТИЧНИХ АРТЕРІАЛЬНИХ ГІПЕРТЕНЗІЙ СЕРЕД ВАГІТНИХ

Свистак В. В., Блецкан М. М., Рішко О. А.

ДВНЗ "Ужгородський національний університет", Україна

Мета дослідження: вивчити розповсюдженість симптоматичних артеріальних гіпертензій у вагітних жінок та розробити критерії диференційованого підходу до принципів корекції рівня артеріального тиску у даній категорії осіб з урахуванням сучасних європейських та вітчизняних рекомендацій.

Матеріали та методи. Було проаналізовано 722 історії хвороб та індивідуальні карти вагітних, що знаходились на обліку у перинатальному центрі м. Ужгорода впродовж 2004-2009 рр. Середній вік обстежених становив $(27,3 \pm 7,4)$ років з діапазоном від 19 до 41 року.

Результати дослідження та їх обговорення. Аналіз отриманих даних свідчить, що есенціальна артеріальна гіпертензія відмічається у 115 вагітних (15,9 %), а симптоматичні артеріальні гіпертензії діагностуються у 607 осіб (84,1 %). Серед захворювань, що зумовлюють вторинну (симптоматичну) артеріальну гіпертензію ниркова гіпертензія має місце у 370 вагітних (61,1 %), ендокринна гіпертензія – у 135 осіб (18,7 %), гемодинамічна гіпертензія – у 114 обстежених (15,8 %), центрогенна гіпертензія – у 32 вагітних (4,4 %). Відмічається негативна тенденція зростання розповсюдженості артеріальної гіпертензії ниркового генезу протягом 2004-2009 років. Зокрема, частота симптоматичної артеріальної гіпертензії ниркового генезу складала відповідно: у 2004 р. – 58,6 %, у 2005 р. – 58,1 %, у 2006 р. – 58,0 %, у 2007 р. – 59,8 %, у 2008 р. – 60,3 % та в 2009 р. – 61,1 %.

Немедикаментозними заходами вдавалося досягнути стабілізації рівня артеріального тиску у 525 вагітних (72,7 %). Проте, 197 обстежених (27,3 %) потребували призначення медикаментозної терапії. Монотерапію антигіпертензивними препаратами отримували 172 вагітних (87,1 %), комбінацію 2-х препаратів – 25 вагітних з артеріальною гіпертензією (12,9 %).

Висновки. Необхідним є подальше вдосконалення методів прогнозування виникнення артеріальної гіпертензії у вагітних, її профілактика та лікування ще при плануванні вагітності, як один із методів попередження материнської і перинатальної захворюваності та смертності.